

Pethő Lorand

Első és utolsó szerenád

*kisasszony engedne egy táncot
szívünkben a kóc a kóc a kóc
ha az élet minket már így összerázott
mint gyűrött lapot kártyacsalók*

*táncolhatnánk langyos esőben
ha úgy gondolja akár a holdon
nem taposnám piciny cipőjét
csak ne nevéssen e szegény bolondon*

*kisasszony én magát megszerettem
minden ablakban az ön arcát látom
ki tiltja hogy engem ne szeressen
homlokom nyoma minden jégvirágon*

kisasszony hát nem sajnál engem

(...)

*lassan minden helyére kerül
már a múlt sem fojtogat
kisasszony mondja miért bólogat
ha rozshaja szemére terül*

*mint bús tengeren tört vitorla
kisasszony mondja mi volna
ha szemében én a cápa
ölelgetném uszonyommal*

*kisasszony mondja félne tőlem
ha ölelgetném a csontöbölben
csókolva a puha testét
csókolnám én a cápa
majd elmerülnénk s ott
a mélyben
betakarnám korallágyba*

kisasszony hát félne tőlem

Zsombori Erzsébet Merre című festménye